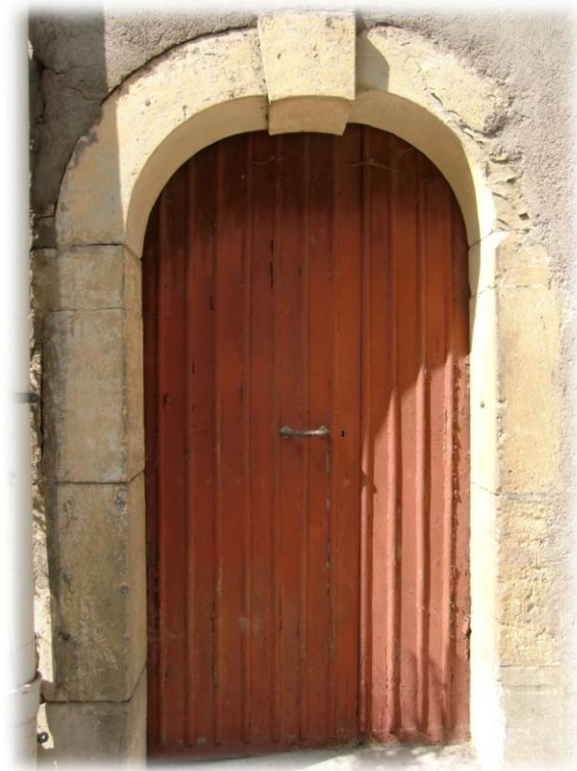

In het centrum zijn overblijfselen terug te vinden van het kasteel van de bisschop van Metz die er de plak zwaaide in de 15de eeuw. Grote delen van het kasteel zijn nu omgebouwd tot woning.

Hallo Gerda, ik heb een halal maaltijd gegeten. Ik wil niets anders meer eten. Koop maar direct een halal kookboek. Ik moet die ro...ro...rode biet en zo van jou niet meer hebben.

Gerda luistert altijd naar Henk en gaat meteen een kookboek voor het klaarmaken van halal maaltijden kopen.

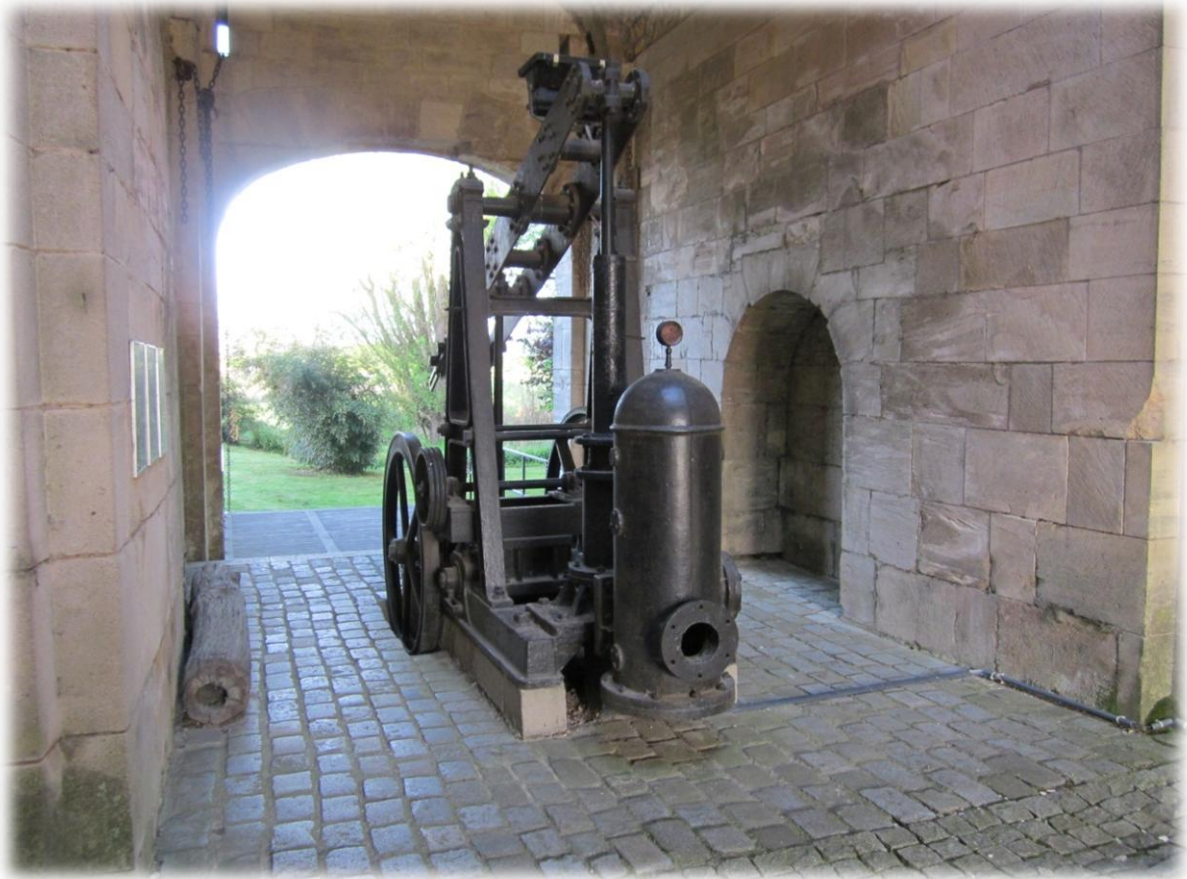
Dinsdag 8 mei 2011

- Van : Vic-sur-Seille 200 m
- Naar : Rhodes 238 m
- Afstand : 36 km
- Stijgen : 450 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 9 uur

Vandaag een lange dag. Om 05.30 uur zijn we al uit de veren en om 06.10 uur vertrekken we. Het heeft de voorbije nacht wat geregend, maar het weer ziet er nu terug goed uit.

Porte de France in Marsal. Momenteel wordt het gebouw gebruikt als museum over de zoutwinning in het gebied. Circa 1000 jaar voor Christus werd hier al zout gewonnen. De pekkel werd in bakken van gebakken klei gedroogd tot al het vocht verdwenen was. Vervolgens werden de bakken stuk geslagen en de scherven werden op hopen gegooid. Men schat dat er vier miljoen kubieke meter scherven in deze omgeving in de grond zit.

Heer vergeef me mijn zonden?

Sorry hoor Henk, maar ik heb ook mijn beperkingen.

We komen in een gebied met veel vijvers. Honderden ooievaars vinden hier in de zomer hun thuis. De ooievaar legt meestal twee tot drie eieren. Het gebeurt dat er toch vier tot vijf eieren worden uitgebreed. Evenwel zal de ooievaar na verloop van tijd de zwakste jongen doden en zelfs opeten tot er nog drie overblijven.

We lopen nu door het oostelijke deel van het Regionaal Natuurpark van Lotharingen. Onder dit gebied ligt op 40 meter diepte een 100 meter dikke zoutlaag die aan de basis ligt van de talrijke zoutwaterbronnen.

We lopen door het oude bemoste eikenbos van de Romersberg welke nog 7 van de 9 in Frankrijk gekende spechtensoorten herbergt. We horen wel af en toe een specht, maar zien er geen enkele. Maar er zijn hier niet alleen spechten want we hebben ook twee reeën gezien.

Ludwig, heb jij nog maagtabletten? Ik heb de mijne deze nacht allemaal opgegeten. Die halal rotzooi is me slecht bevallen.

We naderen Fribourg. Het oude kerkhof ligt in verval. Volgens de gegevens uit de topo zou er hier geen winkeltje zijn en zowel Henk, als ikzelf zitten zonder eten. Op het traject van vandaag was er geen enkele winkel of bakker. We moeten dus nog aan eten zien te geraken.

Bij het binnenkomen van het dorp zien we een vrouw in haar voortuintje aan het werk. Wij spreken haar aan en ze bevestigt ons dat er in het dorp geen winkels zijn. Ze is echter wel bereid om ons twee broden te verkopen uit haar diepvries. Zo zijn we dan toch weer gered.

We installeren ons op de municipal camping van Rhodes aan de haven. Op de camping zelf zijn we alleen, maar in de haven verblijft Fritz op zijn bootje. Fritz komt een praatje slaan en legt ons de werking uit van de douches.

Woensdag 9 mei 2011

- Van : Rhodes 238 m
- Naar : Abreschviller 302 m
- Afstand : 34 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 9 uur

Het heeft de voorbije nacht opnieuw geregend, maar als we opstaan, is het droog. We hebben precies geluk met het weer, daar de regen vooral tijdens de avond en de nacht valt. Om 05.10 uur staan we op en om 06.00 uur zijn we al terug op pad.

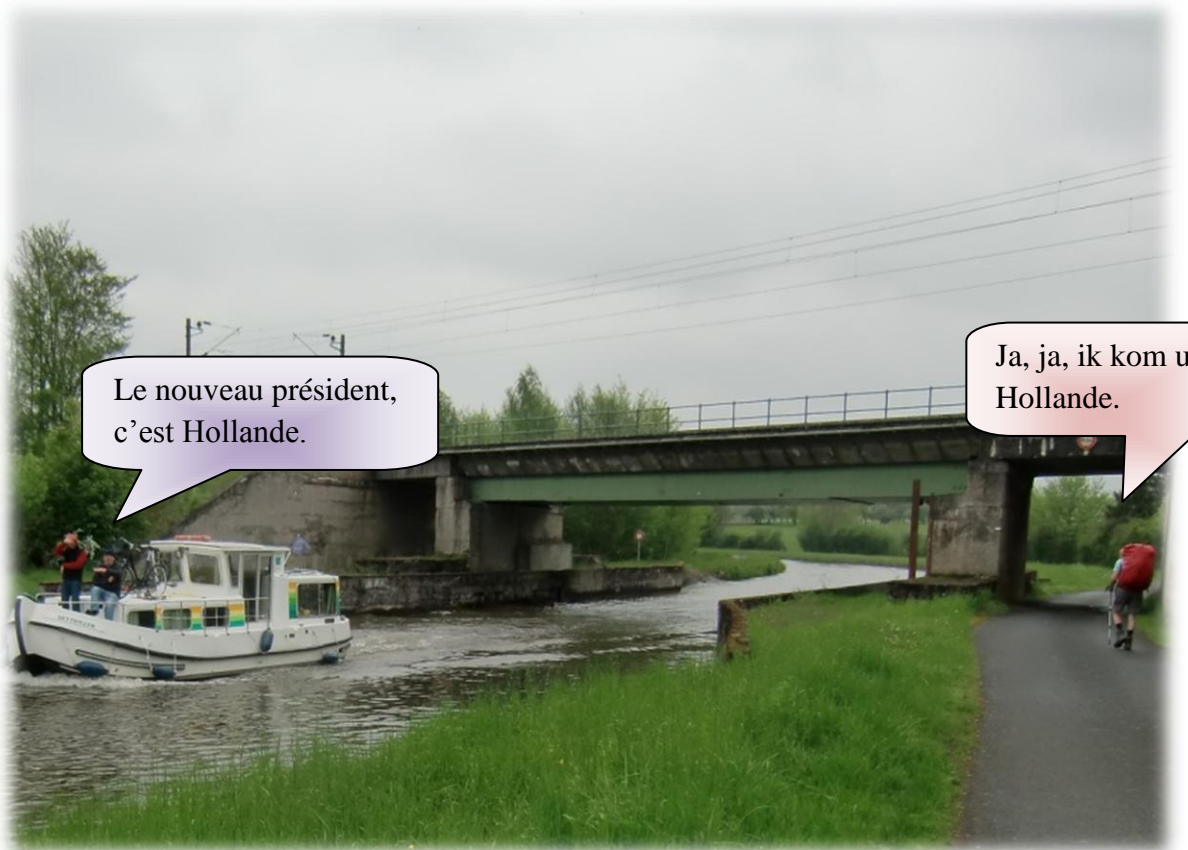

Vandaag stappen we veelal door bossen en langs waterpartijen. We passeren onder andere het meer van Gondrexange dat in de Middeleeuwen werd aangelegd door monniken die er vis kweekten voor de vrijdagen en voor de vastentijd.

Le nouveau président,
c'est Hollande.

Ja, ja, ik kom uit
Hollande.

We komen in de omgeving van Saint-Quirin dat reeds bestond in de Gallo-Romeinse tijd en is sinds mensenheugenis een bekend bedevaartsoord voor huidziekten. Officieel beginnen de Vogezen hier.

De kloosterkerk van Saint-Quirin heeft twee torens die door middel van een soort balkon met elkaar verbonden zijn.

We eindigen vandaag onze tocht in Abreschviller en overnachten er in de gîte d'etape. De gîte kan 40 personen herbergen, maar we zijn hier de enige gasten. We hebben er dan ook plaats zat.

De stoomtrein maakt rondjes met de toeristen. De tuin van de gîte geeft uit op een klein sas. De constructie van het sas is gebouwd met eiken balken. Deze constructie is vrij nieuw, maar volgens Henk heeft de houthandelaar de gemeente beduvel. Het hart van de eik zit immers in de balk en daar zal de balk, reeds na korte tijd, splitten en de gehele constructie te niet doen.

Het stoomtreintje rijdt sinds 1969 als toeristische attractie over een in stand gehouden traject van ongeveer 12 km over het smalspoor dat van 1884 tot 1966 gebruikt werd voor de bosexploitatie.

In de gîte koken we ons eigen potje. De uitbater doet onze vieze was in de was- en droogmachine terwijl wij genieten van een fris biertje in de tuin van de gîte. Het weer wordt alsmear beter. Morgen en overmorgen geven ze zelfs 27° C. Meer moet dat niet zijn.

Donderdag 10 mei 2011

- Van : Abreschviller 302 m
- Naar : Schirmeck 315 m
- Afstand : 37 km
- Stijgen : 1.500 m
- Dalen : 1.000 m
- Duur : 14 uur

Het was heerlijk om nog eens in een echt bed te slapen. Vandaag wordt onze zwaarste dag, zowel wat betreft afstand, als wat betreft het overbruggen van hoogtemeters. Maar we zijn ingelopen en het belooft een zonnige dag te worden. We staan reeds op om 04.45 uur en vertrekken om 05.30 uur tijdens de ochtendschemer. We lopen ook nog even langs de bakker om wat brood en koffiekoeken te kopen. Gisteren, tijdens de verkenning van het dorp, hebben we met de bakker gesproken en hij verzekerde ons dat we reeds om 05.00 uur bij hem zouden terecht kunnen. En inderdaad, de bakker is reeds open en de koffiekoeken zijn nog warm.

We laten het charmante dorpje Abreschviller achter ons. Het riviertje dat achter de gîte ligt, is de Sarre Rouge (Rode Saar) en is een bronrivier die ontspringt in de bossen van Saint-Quirin en Abreschviller. Er is ook nog de Sarre Blanche (Witte Saar). Het zijn beide zijriviertjes van de Saar.

De Romeinse site Croix Guillaume werd (her)ontdekt in 1911 en planmatig opgegraven tussen 1994 en 1999. Met een beetje fantasie kan men nog de omtrekken van enkele woningen, een heiligdom en een necropool zien.

De Pierre Saint-Quirin is een groot rotsblok met kruisbeeld, langs de aloude bedevaartsweg van Vasperviller naar de Donon. Wegens zijn eigenaardige vorm wordt deze steen ook wel de Fauteuil of de zetel van Saint-Quirin genoemd.

Ha, toch nog 2 maagtabletjes gevonden. Nooit of nooit eet ik nog halal!

Het is vandaag een zeer warme dag en we zoeken de schaduw op in een abri van de Vogezenclub, waar we koffie maken en onze koffiekoeken achter de kiezen slaan.

Her en der treffen we nog oude grenspalen aan van de vroegere rijksgrens Frankrijk-Duitsland. Na de Eerste Wereldoorlog heeft Duitsland een groot deel van de Vogezen moeten afstaan aan Frankrijk.

We beginnen aan de beklimming van de Donon. Het is de eerste top van boven de 1.000 m op de GR 5. Voor Henk is het de eerste maal dat hij de Donon beklimt, voor mijzelf is het de derde keer. Voor het eerst kan ik de Donon wel beklimmen bij mooi weer, de vorige keren was er steeds regen en mist.